

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8022

гр. София, 26.10.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в закрито заседание на 26.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

като разгледа дело номер **7037** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е чл. 83, ал.2 от ГПК във вр. с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по молба на К. П. С., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора, [населено място] в която е направено искане за освобождаване от внасяне на дължимата държавна такса и за назначаване на служебен защитник, като е обосновал искането си с липса на материални средства и с приложена декларация за материално и гражданско състояние по чл. 83, ал. 2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Предвид факта, че посочените в чл. 83, ал. 2 от ГПК обстоятелства, подлежащи на преценка от страна на съда за освобождаване от такси и разноски са идентични с посочените в чл. 23, ал. 4 от Закона за правната помощ (ЗПП), съдът намира, че представената от оспорващия декларация може да бъде взета предвид от съда при преценка необходимостта от предоставяне на правна помощ.

С разпореждане от 09.09.2021 г., съдът е задължил административния орган, с оглед направеното искане по реда на чл. 83, ал. 2 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, да представи справка относно доходите на жалбоподателя от трудова дейност, парични преводи по сметката му и др., за срок една година назад.

По делото на 15.09.2021 г. съобразно дадените указания на ответната страна е депозирана исканата от съда справка.

С оглед на така представените доказателства и посоченото в декларацията по реда на чл. 83, ал. 2 от ГПК, съдът намира, че оспорващият, изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора - [населено място], не разполага с достатъчно средства за заплащане на дължимата държавна такса, поради което на основание чл.144 от АПК, вр. с чл.83, ал.2 от ГПК, следва да бъде освободен от заплащането й.

По отношение на направеното искане за предоставяне на правна помощ по реда на ЗПП, съдът намира следното:

Безплатна правна помощ за процесуално представителство, съгласно Закона за

правната помощ /ЗПП/, се предоставя в две хипотези - когато по силата на закона се предвижда задължителна адвокатска защита или по преценка на съда. Преценката по чл. 23, ал. 4 ЗПП за липсата на средства за заплащане на адвокатско възнаграждение съдът прави въз основа на представени от страната писмени доказателства, издадени от съответните компетентни органи, като се вземат предвид доходите на лицето или семейството, имущественото му състояние, удостоверено с декларация, семейното и здравословното му състояние, трудовата заетост, възраст и други релевантни обстоятелства. Кумулативно изискване за предоставяне на правна помощ по преценка на съда е наличието на интереси за правосъдието, които да налагат необходимост от процесуално представителство на страната. Независимо от горното, безплатна правна помощ според чл. 24, т. 1 ЗПП не се предоставя, когато предоставянето ѝ не е оправдано от гледна точка на ползата, която тя би донесла на лицето, което я търси.

Характерът на производството пред Административен съд София-град е административен и по закон не предвижда задължителна адвокатска защита. Не са налице и условията за предоставяне на безплатна правна помощ по преценка на съда.

Следва да се има предвид, че при разглеждането на делата от административен характер действия принципът на служебното начало, залегнал в разпоредбата на чл.9 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/. Съдът служебно събира всички относими по делото доказателства, от които да направи изводите си за прилагане на закона като за него е установено задължение да извърши проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, независимо от изложените доводи в жалбата – чл.168, ал.1 АПК. Поради това съдът намира, че в случая интересът на правосъдието не налага наличието на пълномощник. Предвид това и с оглед обстоятелството, че делото не е с голяма фактическа и правна сложност, налице е и хипотезата на чл. 24, т.1 ЗПП, а именно: предоставянето на правна помощ е неоправдано от гледна точка на ползата, която би донесла на заинтересованата страна.

С оглед изложеното и на основание чл. чл. 83, ал. 2 от ГПК и чл. 24, т.1 от Закона за правната помощ, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСВОБОЖДАВА К. П. С., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора-гр. С. от заплащане на държавна такса.

ОТХВЪРЛЯ искането на К. П. С. за предоставяне на безплатна правна помощ по адм.дело № 7037/2021 г. по описа на Административен съд София-град.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

След изтичане срока за обжалване на определението, делото да се докладва за последващи процесуални действия.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

СЪДИЯ:

